

تحلیل محتوای سخنرانی دو رئیس‌جمهور در سازمان ملل

حمایت از «تقریباً هیچ» به جای «آرمان فلسطین»!

طرح فاطمه محمدحسین زارچیان

و خودکامه وجود دارد و من می‌خواهم همه متوجه باشند

که در این رقابت من بی‌طرف نیستم؛ من به نظام سیاسی لیبرال اعتقاد دارم؛ نظامی که نه تنها از طریق انتخابات و نمایندگی ایجاد می‌شود بلکه به حقوق بشر و آزادی‌های مدنی احترام می‌گذارد و نظام قضایی مستقل و حکمرانی قانون از اصول آن است.»

ب) تروریسم

اوباما همواره در سخنرانی‌های خود به بحث تروریسم و مبارزه با آن پرداخته است که در یک نمونه برجسته در سال ۲۰۱۰ از ابتدای سخنان خود به مسئله ۱۱ سپتامبر پرداخت و گفت:«خارج از درهای این سالن، شهر بزرگی وجود دارد که بندبند وجودش گویای مشکلات دهه سخی است که از سر گذشته است. ۹ سال قبل، تخریب برج‌های تجارت جهانی آغازگر تهدیدی بود که هیچ حد و مرزی نمی‌شناخت.»

او در جای دیگری گفت:«مردان، زنان و کودکان توسط افراط‌گرایانی از کارابائکانا گرفته تا لندن، جلال آباد و جاکارتا به خاک و خون کشیده شدند.»

او در آخرین سخنرانی خود به افراط‌گرایی دینی پرداخت و مشکلات خاورمیانه را تروریسم دینی دانست. او گفت: «ما شاهد افراط‌گرایی دینی در بسیاری از مناطق خاورمیانه هستیم. بخش عمده‌ای از مشکلاتی که باعث از میان رفتن نظام شاه به این خاطر تشدید گردیده که رهبران نه به خاطر سیاست‌ها و برنامه‌هایشان بلکه از طریق پیگرد جناح مخالف سیاسی خود به دنبال کسب

مشروعیت بوده‌اند و در این راستا به اقداماتی همچون تخریب گرایش‌های دینی دست زد. دهان، بدین ترتیب جناح‌های مخالف در سال‌های گذشته به جایی رسیده‌اند که به جنگ‌های داخلی نظیر سوریه، کمک می‌کنند و به افراط‌گرایی و خونریزی چیزی نیست که بتوان به سرعت روند پیشرفت آن را وارونه کرد.»

ج) حقوق بشر

حقوق بشر در سخنرانی اوباما همواره بخش مهمی محسوب می‌شود، چراکه بهانه‌های حقوق بشری همواره دستاویز مهمی برای ایالات متحده در ایجاد فشار برای رقیبان تلقی می‌شود و به همین دلیل تأکید فراوانی بر آن می‌شود. در این سخنرانی نیز حقوق بشر در کنار دموکراسی به عنوان دو اصل غیر قابل خدشه مطرح شده است و عنوان گردید:«من به نظام سیاسی لیبرال اعتقاد دارم؛ نظامی که نه تنها از طریق انتخابات و نمایندگی ایجاد می‌شود بلکه به حقوق بشر و آزادی‌های مدنی احترام می‌گذارد و نظام قضایی مستقل و حکمرانی قانون از اصول آن است… در نقاط دور دست دنیا، شهروندان خواستار احترام به شرافت تمامی افراد بدون توجه به جنس، نژاد، دین و غیره می‌شوند و بدین ترتیب افراد عادی راه‌های بیشتری برای ابراز عقاید خود دارند که این مسئله در عین حال باعث بالا رفتن انتظارات افراد از صاحبان قدرت شده است.»

د) جمهوری اسلامی ایران

امسال اوباما بدون صحبت از مشکلات موجود در مسیر اجرایی شدن برجام که نمایی از بدهدگی‌های ایالات متحده است صرف‌را در یک جهت‌گیری یکطرفه برجام را به عنوان مسیر کنترل ایران ماجراجو معرفی کرد و گفت:ما

تروریست‌ها را از اماکن امن خود بیرون رانده، نظام مقابله بااشاعه تسلیحات را تحکیم بخشیدیم‌و مسئله هسته‌ای

مورد نقد مستقیم قرار نداده و صرفاً در چارچوب نظام موجود به نقد رفتارهای قدرت‌ها پرداخته‌است. ایشان در

سخنرانی اخیر خود ضمن پذیرش حق ایالات متحده برای حمله نظامی به خاورمیانه در راستای انتقام‌گیری از وقایع ۱۱ سپتامبر و بدون اشاره به اینکه ۱۱ سپتامبر محصول رفتار مداخله ضداسلامی و مداخله‌جویانه این کشور در کشورهای اسلامی است، تبعات منفی این اتفاق را مورد

اندیشه

نقد قرار می‌دهد و جنگ‌های پس از آن را زمینه‌ساز ناامنی در خاورمیانه معرفی می‌نماید.

رئیس جمهوری اسلامی ایران ابتدای سخنانش به بیان واقعه ۱۱ سپتامبر می‌پردازد و بیان می‌دارد:«بیش از ۱۵ سال از فاجعه تروریستی درناکی می‌گذرد که در همین شهر اتفاق افتاد. فاجعه‌ای که ابعاد انسانی آن، همگان را تحت تأثیر قرار داد. در آن روز کسی تصور نمی‌کرد که این واقعه، خود زمینه‌ساز فجایی بزرگ‌تر و مسبب جنگی ویرانگر در خاورمیانه و گسترش ناامنی در جهان گردد. این جنگ، بذر تروریسم بدون مرز را در جای جای کره زمین کاشت… پدیده تروریسم بدون مرز و خشن و افراطی را شاید بتوان نتیجه استراتژی‌های امنیتی قدرت‌های بزرگ طی ۱۵ سال گذشته دانست. درس بزرگی که از تحلیل این روند باید آموخت این است که تأمین امنیت در یک نقطه جهان به قیمت ناامن کردن نقاط دیگر، نه تنها ممکن نیست بلکه به ناامنی بیشتر نیز دامن می‌زند.»

هر چند سخنان ریاست جمهوری اسلامی ایران حاوی نقد بر تصمیم‌های گذشته ایالات متحده است اما نشانی از نقد سیستم ظالمانه دیده نمی‌شود. ایشان در فراز دیگری از سخنان خود بدون اشاره به نقش مغرب ایالات متحده در تداوم ناامنی منطقه و لزوم اتمام دخالت‌های این کشور برای پایان بحران‌های منطقه بر اموری مانند ناکارآمدی و عدم مشروعیت دولت‌ها به عنوان ریشه‌های ناامنی اشاره می‌کند:«بنده منطقه ما در گرو مواجهه با چالش‌هایی از قبیل بحران‌های امنیتی ناشی از فقدان مشروعیت و ناکارآمدی دولت‌هاست. بدون مردم‌سالاری واقعی و بدون جلب مشارکت فراگیر، نمی‌توان با اشکال گوناگون شبکه‌های جنایی و تروریستی مبارزه کرد.»

این در حالی است که بحران در عراق و سوریه ناشی از هیچ کدام از این دلایل نیست و همچنین بحران عدم مشروعیت در عربستان، بحرین و یمن ناشی از دخالت‌های ظالمانه ایالات متحده و حمایت از گروه‌های سیاسی قاذف مشروعیت مانند پادشاه بحرین و عربستان و گروه‌های سیاسی غیرمردمی در یمن است.

ب) حمایت از فلسطین

«فلسطینیان مظلوم هنوز در بند آپارتاید رژیم غاصب صهیونیستی هستند.»

تنها همین چند کلمه سهم یکی از مهم‌ترین اصول بنیادین جمهوری اسلامی از سخنرانی ریاست جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل بود. این مسئله نشان می‌دهد متأسفانه رویه ظلم‌ستیزی جمهوری اسلامی ایران در ویتربن جهانی مجمع عمومی کمیگرت از گذشته شده است. حتی به تعریض می‌توان گفت کم‌تر از خود امر یکا این در حالی است که در دولت‌های گذشته بعضاً بیش از ۲۰ مرتبه به مسئله فلسطین و اشغالگری اسرائیل اشاره می‌شده است.

جمهوری اسلامی یکی از معدود کشورهایی است که هنوز در معرض سیمگین‌ترین توطئه‌ها و اقدامات براندازانه نظام استکباری جهانی است و از همین روی نمایش اقتدار و استقلال ایران از عنوان ارزش‌های عمده همواره مورد نظر جمهوری اسلامی بوده است. جناب دکتر روحانی در سخنرانی خود ابتدای جمهوری اسلامی ایران را با معاهده‌ای بیوند زد که به اعتراف خودش ایالات متحده نسبت به آن پایبند نبوده و بارها آن را نقض نموده است و در فرازی دیگر این معاهده را نمام پیروزی جمهوری اسلامی معرفی می‌کند:

تجربه گفت‌وگو میان ایران و کشورهای ۵+۱ و دستیابی به «برنامه جامع اقدام مشترک» (برجام) نمونه‌ای موفق از سیاست اعتدال و تعامل سازنده و روی آوردن به گفت‌وگو است که با اتخاذ رویکرد بر- برد به بحران غیر ضروری اما پیچیده و طولانی پایان داد. این توافق با طراحی سازو کارهای اعتمادساز، پایان دادن به اتهامات جعلی «ابعاد احتمالی نظامی» و پذیرش اعمال حق غنی‌سازی، بر برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز ایران مهر تأیید زد، به نگرانی‌های ساختگی پایان داد و تحریم‌های ظالمانه علیه ایران ارفع نمود… برای اینکه بتوانیم از آموزه برجام در بهبود روابط بین‌المللی بهره گیریم، هرگز نباید فراموش کنیم که فشارها، تحریم‌ها و تهدیدهای غیرقانونی که با هدف برچیدن تمامی تأسیسات غنی‌سازی طراحی شده

بود، به شکست انجماید امروز شورای امنیت و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی رسماً برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای ایران را پذیرفته‌اند. پیوند اقتدار ایران با معاهده برجام که ایالات متحده آن را بارها نقض نموده است برای کشوری که همواره بر استقلال خود پاینده است نمی‌تواند نشانه خوبی باشد. خاصه اینکه خواهد هسته مهمی از سخنان رئیس‌جمهور ایران را نیز شامل گردد. افتخار بر معاهده‌ای با دستاورد «تقریباً هیچ»، رامنعی توان به عنوان بخشی از اندیشه و باور ایران انقلابی قلمداد کرد.

فرجام سخن

بی‌شک سخنرانی اخیر ریاست محترم جمهور اسلامی ایران حاوی نشانه‌های فراوانی از اندیشه انقلابی ایران اسلامی بوده است اما در مقیاس با پایبندی و تعهد کامل رئیس‌جمهور ایالات متحده نمی‌تواند نمونه خوبی از ارانه اندیشه‌های متعالی جمهوری اسلامی باشد. رهاسازی اندیشه رهایی قدس و مقابله با اسرائیل و تقلیل آن به چند کلمه بی‌اثر، بی‌بوند زدن امنیت، استقلال و اقتدار ایران با یک معاهده بی‌بوند تضمین و جدایی از اصول استکبارستیزی زمانی که اوباما تماماً از اسرائیل حمایت می‌کند، بر مقابله با ایران و کنترل آن تأکید می‌کند و مسیر مذاخله بیشتر در خاورمیانه با عنایون عوام‌فریب را در دستور قرار می‌دهد نمی‌تواند نماد کلمی از اندیشه‌های ما در ویتربن مجمع عمومی باشد.

✽ مطالعه سطح عالی حوزه علمیه قم

صراط

هر کاری برای فلسطین بکنیم، برای خودمان کرده‌ایم

امروز مسئله فلسطین، مسئله دنیای اسلام است. چه ما مسلمانان کشورهای اسلامی بدانیم و چه ندانیم، چه نفهمیم و چه نفهمیم، سرنوشت فلسطین، سرنوشت همه ماست. اگر فلسطین در این صحنه رویارویی شجاعانه‌ای که امروز برای خود به وجود آورده است، موفق شود، موفقیت همه دنیای اسلام است؛ اما هر چه رنج آن ملت ادامه پیدا کند، مایه ذلت روزافزون دنیای اسلام است. دنیای اسلام باید به معنای واقعی کلمه، این مسئله را مسئله خود بداند. درست است که همه ما وظیفه شرعی داریم و اسلام بر ما واجب کرده است به مردم فلسطین کمک کنیم؛ اما حرف من امروز فراتر از وظیفه شرعی است. می‌گویم امروز هر حادثه‌ای که در فلسطین رخ دهد و این قضیه به هر ج‌مانتهی شود، به طور مستقیم به سرنوشت کشورهای اسلامی- چه آن‌هایی که نزدیکند و چه آنهایی که دورند- مربوط است و بر آنها هم اثر می‌گذارد. امروز ملت‌های مسلمان برای فلسطین هر کار بکنند، برای خود و به نفع خود کرده‌اند. وقتی با نقشه

استعمار بریتانی و کمک دنیای استیکار، این قطعه خونین از پیکره دنیای اسلام جدا

شده، آن روز نظرشان فقط فتح همین قطعه

نبوده؛ آن روز هم نظر استعمارگران تسلط بر کل منطقه- که قلب دنیای اسلام است- بود.

بنابراین امروز همه ما وظیفه داریم.

رهبر معظم انقلاب ۱۳۸۱/۰۳/۰۹

درنگ

آسیب‌های مقاله‌نویسی به سبک دانشگاه‌های ما

مجلات‌ی که شعور مخاطب را کم می‌کنند

پژوهشی چاپ و منتشر می‌شوند، با ساختاری خشک تنها به بیان نکات تکراری و مقدماتی می‌پردازند که هیچ نتیجه‌ای دربر نداشته و هیچ نکته تازه‌ای برای ارائه ندارند.

در واقع، مقالات علمی در جامعه ما بیشتر برای کسب امتیازات علمی، به دست آوردن شهرت، بالا رفتن مقام و منصب علمی- پژوهشی و… کاربرد دارند، نه برای بیان و طرح مسئله‌ای یا ارائه راه حل برای مشکلی! مسلماً این ابراز از عدم آشنایی ما با مفاهیم علوم انسانی و نیز تعریف صحیح آن بازمی‌گردد.

۳- چاپ آوری (۱) مقالات در مجلات حجیم که به گمان خود در هر بخش، اطلاعات و مقاله‌ای مفید برای خوانندگان خود در نظر گرفته‌اند. برای نمونه، به مجلات مهرنامه، صدا، اخیراً سیاست‌نامه و… دقت کنید.

این مجلات به بخش‌های گوناگون تقسیم شده، در هر بخش (فصل، پرونده و…) مقالات ارائه می‌کنند تا هر کس به باب میل خود به یک یا چند بخش (فصل، پرونده و…) مراجعه کند اما این مجلات که معمولاً در اختیار کادر یکسانی می‌باشند، هیچ دره مسئله‌ای مشکلی را حتی مطرح نمی‌کنند، چه برسد به اینکه

این مجلات لقمه‌های جویده شده را به صورت آماده در دهان خوانندگان خود گذاشته، به جای ارائه دانش و فهم و شعور، هرچه بیشتر در مسیر نادانی و عدم فهم مخاطبین خود

می‌کنند؟ کمی به اطراف خود نگاه منصفانه‌ای داشته باشیم، پاسخ این سؤال کاملاً مشخص است! یکی از مهم‌ترین دلایل عدم پیشرفت و رو

می‌کوشند. مخاطب چنین مجلاتی تنها با خواندن چند صفحه حرف‌های تکراری و اطلاعاتی که هیچ درد را دوا نمی‌کنند، خود را دچار توهم دانایی و خوددانشمندینداری می‌کنند به نحوی که خوانندگان چنین نوشته‌ها و مقالاتی در انتهای آنها به جای اینکه از خود بپرسند، مقاله‌ای که این همه وقت مرا برای مطالعه خویش تلف کرد، قرار است چه کند و با خواندن آن چه اتفاقی بیفتد؟ بادی به غیغب انداخته، در مجالس خودی و غیر خودی بلندگوی دانایی و توهم خویش را به دست می‌گیرند. اینکه در قرن بیست و یکم، وقت آن رسیده است با گذر از مرحله توکم و ورود به دنیسای مدرن، به راستی قدم در راه پیشرفت گذاشته، سروسامانی به علوم انسانی خویش و در نتیجه به اوضاع آشفته فکری و فرهنگی جامعه بدهیم.

پی‌نوشت:

(۱) واژه آوری در مورد اطلاعات و مقالات مجله‌ها را اولین بار دکتر سیدیحیی یثربی

به کار برده‌اند.

✽فاطمه باقی‌پور

منبع: فارس

^[1] مخاطب چنین مجلاتی تنها با خواندن چند صفحه حرف‌های تکراری و مقدماتی می‌پردازند که هیچ نتیجه‌ای دربر نداشته و هیچ نکته تازه‌ای برای ارائه ندارند

^[2] در واقع، مقالات علمی در جامعه ما بیشتر برای کسب امتیازات علمی، به دست آوردن شهرت، بالا رفتن مقام و منصب علمی- پژوهشی و… کاربرد دارند، نه برای بیان و طرح مسئله‌ای یا ارائه راه حل برای مشکلی! مسلماً این ابراز از عدم آشنایی ما با مفاهیم علوم انسانی و نیز تعریف صحیح آن بازمی‌گردد

^[3] کمی به اطراف خود نگاه منصفانه‌ای داشته باشیم، پاسخ این سؤال کاملاً مشخص است! یکی از مهم‌ترین دلایل عدم پیشرفت و رو

^[4] می‌کنند؟ کمی به اطراف خود نگاه منصفانه‌ای داشته باشیم، پاسخ این سؤال کاملاً مشخص است! یکی از مهم‌ترین دلایل عدم پیشرفت و رو